

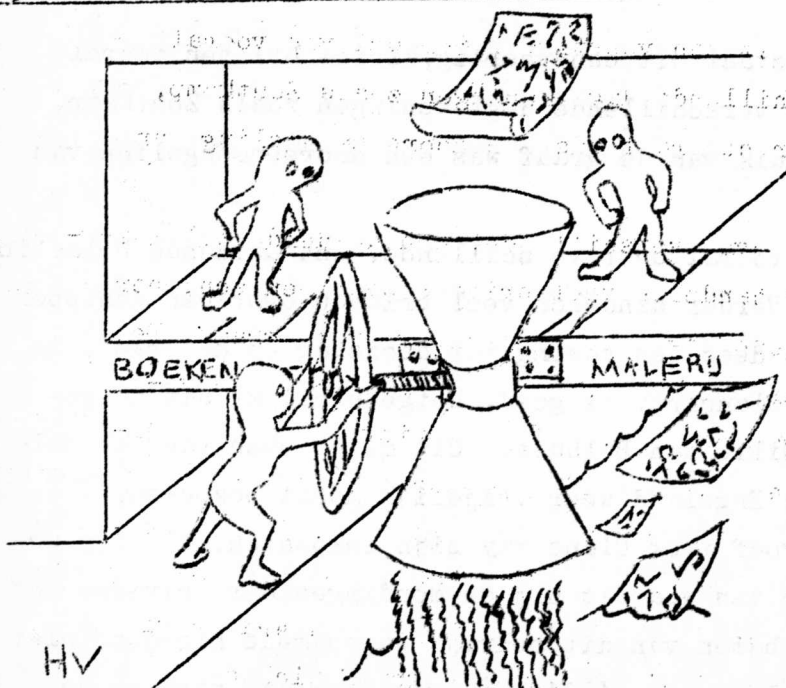
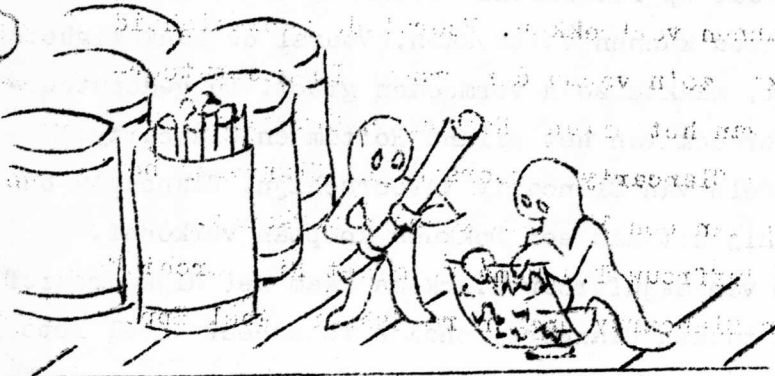
Ons feuilleton, door H.J. van Grijns.

In een gelukkig verre streek lag een land, genaamd Hubristoris. Het was een rijkje, schatplichtig aan het koninkrijk Esland, later ook wel Tansanië geheten.

De bewoners waren te verdelen in drie groepen, de Promethariërs, de Semitheëen en de Autonomen, of Grote Lichten. De drie volkjes verschilden uiterlijk niet zo veel: ze bezaten allen een romp, een hoofd, armen en benen.

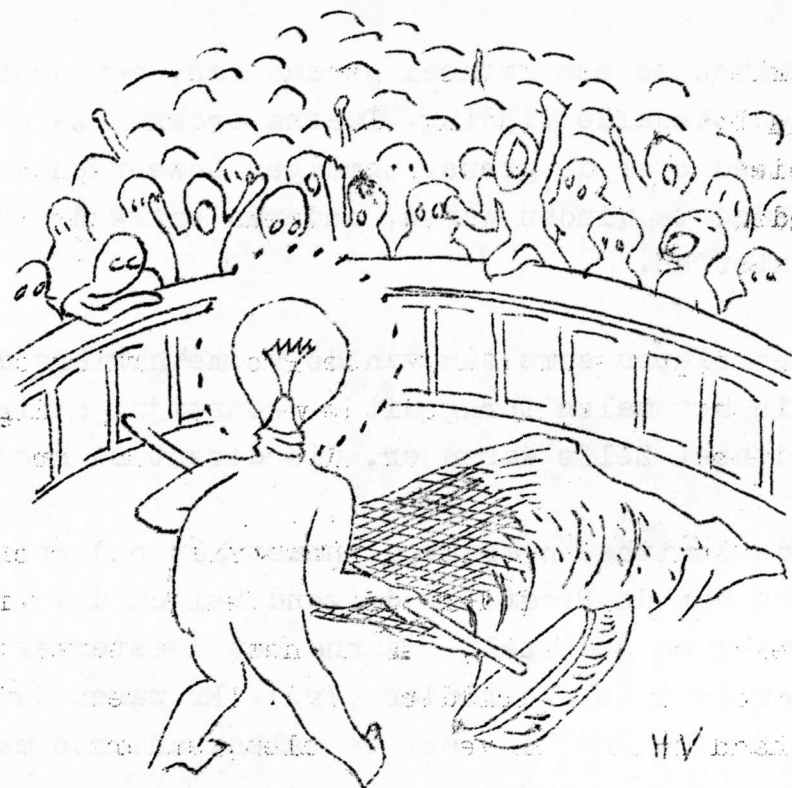
De Promethariërs waren het talrijkst; ze huisden in holen, gegraven in de hun toegewezen vlakte. Zeer sober van inrichting waren hun hollen, meestal bevatten ze een tafel, waar ook op geslapen moest worden, een kruk, een Vellenrek en een Vellenmolen. De Semitheëen waren geringer in aantal, maar hoger in aanzien. Zij leefden in grote hollen onder de heuvels van hun landstreek. Fraaie meubels bezaten zij, rekken vol van Vellen en grote molens. De vijf Grote Lichten woonden in

hoge grotten, boven in de bergen van Hubristoria. Menig Vel bezaten zij en zeer grote molens, soms aangedreven door Promethariërs.

Waar heuvels, bergen en vlakte bijeenkwamen lag, te midden van grachten, de burcht Kleio: een oud onnoemlijk oud gebouw. Geen pen kan de pracht van al de grote en kleine zalen beschrijven. Het schoonst was wel de zaal der vele Vellen. Keurig, zorgvuldig geordend lagen duizenden Vellen in troggen langs de muren. Bedachtzaam liepen Promethariërs, Semitheëen en Grote Lichten er rond, en kozen hun Vel om het ter plaatse of thuis te vermalen.

Alle inwoners van Hubristoria zagen immers als hun roeping malen, gedachtig aan het woord: Leven is een malen zonder eind. In molens

EEN GROOT LICHT WORSTELEND MET DE STOF.

vergruisden zij Vellen tot Stof; dit werd gedompeld in water, waarna het oude Vel weer terugkwam, soms vergezeld van een nieuw Velletje.

Hoogtepunten op de burcht Kleio waren de Grote Worstelingen met de Stof. Promethariërs, voorzover aanwezig, sloegen dan vanaf de harde banken van de grote Schouwzaal gade, hoe een van de Grote Lichten zich het toneel op spoedde, de zak Stof die hij op zijn rug droeg ledigde en precies drie kwartier lang Worstelde met de Stof. Soms zelfs tweemaal drie kwartier, maar dan onderbroeken door een pauze. Geheel begeistert griften de Promethariërs tekens op hun meegebrachte blanke Vellen. Deze geschapen Vellen namen ze mee naar hun hollen; nog nagenietend maalden en dompelden ze. Helaas, slechts zelden droegen deze Vellen vrucht.

Ook Semitheëën hadden een hoge taak; zij onderwezen de Promethariërs de Keuze van het Vel, de Kunst van het Malen. Een enkele maal pleegden ze een worstelingetje met de Stof. Voor dit Onderricht waren de Promethariërs ingedeeld in groepjes, samengesteld uit lieden die ongeveer evenveel gemaald hadden.

Hoewel Leven een Malen zonder eind is, verkregen Promethariërs die veel en verdienstelijk gemaald hadden, de Wijding van het Vel. Bij die

gelegenheid trokken ze een ritueel gewaad aan, een soort vogelpak, symbool voor hun bemaalde Wijding. Daarna trokken ze naar een woestijn-achtig gebied over de grens. Sommigen beweerden dat daar Toekomstmogelijkheden te vinden waren, anderen ontkenden het bestaan van zulke delfstoffen.

De Grote Lichten riepen soms één van de Promethariërs die zich had onderscheiden in het malen terug uit de woestijn, om ingezegend te worden als Semithee. Zelfs waren er, die direct na hun Wijding mochten blijven.

Zulke beginnende Semitheeën moesten, naast het onderricht aan Promethariërs, werken aan de Proef der duizend Vellen die vermalen moesten worden, beworsteld en gedompeld, waarna het Meestervel tevoorschijn kwam, nodig voor de titel Velridder (Vr.). Er waren Semitheeën die de gelegenheid hadden snel en veel te malen, anderen maalden trager.

Dit, lezers, was de toestand in het gezegende land Hubristoria. Rust, orde en hiërarchie heersten er bij de aanvang van ons verhaal onder het bestier der Grote Lichten. Edoch, ramspoed dreigde aan de horizon, Geruchten doken op dat mammoet-monsters aan de grenzen spookten. Gefluisterd werd dat de vulkaan Gaah ned, dat broeinest van vertentakeling, veelpotige insecten baarde van een soort, Kommissie geheten. Dreigende namen droegen zij, als Sewerd en Sumuhtsop. In het zuiden zou de oude boosaardige draak Pantarch zijn opgestegen, pestilente winden veroorzakend. In vele buurrijken wankelden rust, orde en hiërarchie.

Arm Hubristoria. Zal zij gered worden uit de haar dreigende nood?

Wordt vervolgd.

Uit het rijke historische

Leven . .

